177. Rejts magadba sziklaszál...

- 3. Adni semmit nem tudok, Keresztfádra borulok. Lelkem árva, védtelen, Ments meg engem Mesterem! Bűnös szívvel itt vagyok, Moss meg, ó, mert meghalok!
- 4. Ha bevégzem életem, És lezárul már szemem, Túl a sírnak éjjelén, Trónodnál ha állok én, Rejts magadba sziklaszál, Aki értem megnyíltál!

Légy nekem erôs kôsziklám, melyhez folyamodjam szüntelen; parancsolatot adtál az én megtartásom felôl, mert én kôsziklám és én erôsségem vagy.